

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา
ร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติการบริหารการใช้สิทธิชุมนุม
ในที่สาธารณะ พ.ศ.

วุฒิสภา

(ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๓๖)

สำนักกรรมการ ๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติการบริหารการใช้สิทธิชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. วุฒิสภา

ที่ สว(กมธ๒) ๐๐๑๐/ (ร. ๓๕)

วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการบริหารการใช้สิทธิชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. (ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๓๖)

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ได้ลงมติตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการบริหารการใช้สิทธิชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. (นางสาวฟ่องศรี ธาราภูมิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการในวาระที่หนึ่งแล้ว ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายกฤษ อาทิตย์แก้ว
๒. นายเจริญ ภัคดีวานิช
๓. นายประเสริฐ ชิตพงศ์
๔. พันตำรวจเอก พายัพ ทองชื่น
๕. พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสัจบุลย์
๖. นายไพบุลย์ ชำศิริพงษ์
๗. นางภารดี จงสุขธนามณี
๘. นายภิญโญ สายนัย
๙. นายมานพน้อย วานิช
๑๐. พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์
๑๑. นายวรวิทย์ บารู
๑๒. นายสมชาติ พรรณพัฒน์
๑๓. นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง
๑๔. นายสุรียา ปันจอร์
๑๕. พลตำรวจตรี องอาจ สุวรรณสิงห์

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าว
เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอรายงานดังกล่าวต่อที่ประชุมวุฒิสภา เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสัจบุลย์

(พิชัย สุนทรสัจบุลย์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติการบริหารการใช้สิทธิชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ.
วุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นายติเรก จันทร์อินทร์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญ ๔

สำนักกรรมการ ๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๒

โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๕๑๘๖ - ๗

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๕๑๘๗

โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๕๘๘๕ - ๗ (ศูนย์ประสานงานข้อมูลด้านกรรมการ)

มาลี/พิมพ์

จำเป็น สภพร/ทาน

LIRT

รายงานการพิจารณาศึกษา
ร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติการบริหารการใช้สิทธิชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ.
(ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๓๖)

ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติการบริหารการใช้สิทธิชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ.
วุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ได้ลงมติตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการบริหารการใช้สิทธิชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. (นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ กักคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการในวาระที่หนึ่งแล้ว ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวเสร็จแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติเลือกตำแหน่งต่างๆ ดังนี้

๑.๑ พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสัจบุลย์	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ
๑.๒ นายเจริญ ภัคดีวานิช	เป็นประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญฯ
๑.๓ พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง
๑.๔ นายกฤษ อาทิตย์แก้ว	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่สอง
๑.๕ นายวรวิทย์ บารู	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่สาม
๑.๖ นางภารดี จงสุขธนาภรณ์	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่หนึ่ง
๑.๗ นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญฯ คนที่สอง
๑.๘ นายภิญโญ สายนัย	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติแต่งตั้ง นายดิเรก จันทรอินทร์ ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญฯ ๔ สำนักกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๕ วรรคสาม

๓. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรนภา มีชนะ

พนักงานคดี ๗ ว. สำนักวินิจฉัยและคดี

ในเขตอำนาจของศาลใด รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้โดยชัดแจ้งแล้ว ดังนั้น คดีใดจะอยู่ในเขตอำนาจของศาลใด ควรจะพิจารณาเนื้อหาในคำฟ้อง คำร้อง และคำขอว่ามีเนื้อหาอย่างไร ถ้ามีเนื้อหาเกี่ยวกับคดีทางแพ่ง หรือทางอาญาคดีย่อมอยู่ในเขตอำนาจของศาลยุติธรรม แต่ถ้าเป็นคดีที่ได้แย้งว่าคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายคดีย่อมอยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง ส่วนกรณีที่มีปัญหาว่าคดีจะอยู่ในเขตอำนาจของศาลใดระหว่างศาลยุติธรรมกับศาลปกครอง นั้น คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ จะเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด

๔.๒ ประเด็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี

ตามร่างมาตรา ๖ ของร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ และในร่างมาตรา ๕ ได้กำหนดคำนิยาม คำว่า “รัฐมนตรี หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้” และในร่างมาตรา ๑๐ และร่างมาตรา ๒๐ ได้กำหนดให้รัฐมนตรีเป็นผู้ออกประกาศกำหนด

เกี่ยวกับประเด็นนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ มีข้อสังเกตว่า เมื่อความในร่างมาตรา ๖ ได้กำหนดไว้โดยชัดแจ้งแล้วว่านายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งนายกรัฐมนตรีย่อมมีเพียงตำแหน่งเดียว จึงไม่จำเป็นต้องบัญญัติบทนิยามคำว่า “รัฐมนตรี” ไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ อีก ซึ่งหากบัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๑๐ และร่างมาตรา ๒๐ แล้ว จะมีปัญหาว่าจะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงใดเป็นผู้ประกาศกำหนด ดังนั้น จึงควรปรับถ้อยคำจากคำว่า “รัฐมนตรี” ตามร่างมาตรา ๑๐ และร่างมาตรา ๒๐ มาเป็น “นายกรัฐมนตรี” ทั้งหมด เพื่อให้เกิดความชัดเจน และตัดบทนิยาม คำว่า “รัฐมนตรี” ออก

๔.๓ ประเด็นเกี่ยวกับการแจ้งการชุมนุม (ร่างมาตรา ๑๐ ร่างมาตรา ๑๓ ร่างมาตรา ๑๔ และร่างมาตรา ๑๕)

การที่ร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จัดการชุมนุมสาธารณะและการชุมนุมนั้นกระทบต่อความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ มีหน้าที่ต้องมีหนังสือแจ้งการชุมนุมต่อผู้รับแจ้งก่อนเริ่มการชุมนุม และเมื่อได้รับแจ้งแล้วผู้รับแจ้งมีอำนาจพิจารณาเนื้อหาของการชุมนุมโดยหากเห็นว่าเป็นการชุมนุมที่ขัดต่อร่างมาตรา ๘ ก็ให้ยื่นคำขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งห้ามการชุมนุม หรือกรณีที่มีการชุมนุมในระหว่างที่รอการพิจารณาของศาลเกี่ยวกับกรณีการขอผ่อนผันการแจ้งการชุมนุมตามร่างมาตรา ๑๔ ให้ถือว่าเป็นการชุมนุมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น

คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ เห็นว่า การชุมนุมเป็นเสรีภาพของประชาชนและได้รับการคุ้มครองตามมาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวของประชาชน

ไม่สามารถกระทำได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะในกรณีการชุมนุมสาธารณะ และเพื่อคุ้มครองความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงคราม หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินหรือประกาศใช้กฎอัยการศึก ประกอบกับมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้รัฐสามารถตรากฎหมายในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามที่ได้รับการรับรองไว้ตามรัฐธรรมนูญเท่าที่จำเป็น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ ดังนั้น ประชาชนย่อมมีเสรีภาพโดยสมบูรณ์ ตราบเท่าที่ไม่เป็นการละเมิดกฎหมาย การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจึงไม่ควรมีบทบัญญัติในลักษณะที่เป็นการบังคับให้ประชาชนจะต้องแจ้งหรือให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งสามารถพิจารณาข้อความที่ประชาชนได้แจ้งในประการใดๆ อันเป็นผลให้เกิดการกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในการชุมนุมจนถึงขั้นมีคำสั่งห้ามการชุมนุมซึ่งถือว่าเป็นสาระสำคัญของการใช้เสรีภาพของประชาชน เพราะถ้าบัญญัติกฎหมายไว้เช่นนั้นเท่ากับว่ารัฐเข้าไปขัดขวางหรือก้าวก้าวการใช้เสรีภาพในการชุมนุมของประชาชน ประดุจตั้งว่าการชุมนุมสาธารณะของประชาชนจะต้องขออนุญาตจากรัฐก่อนจึงจะเริ่มชุมนุมได้ ดังนั้น บทบัญญัติที่กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จัดการชุมนุมสาธารณะและการชุมนุมนั้นกระทบต่อความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ มีหน้าที่ต้องมีหนังสือแจ้งการชุมนุมต่อผู้รับแจ้งก่อนเริ่มการชุมนุม และเมื่อได้รับแจ้งแล้วผู้รับแจ้งมีอำนาจพิจารณาเนื้อหาของการชุมนุมโดยหากเห็นว่าเป็นการชุมนุมที่ขัดต่อร่างมาตรา ๘ ก็ให้ยื่นคำขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งห้ามการชุมนุม หรือกรณีที่มีการชุมนุมในระหว่างที่รอการพิจารณาของศาลเกี่ยวกับกรณีการขอผ่อนผันการแจ้งการชุมนุมตามร่างมาตรา ๑๔ ให้ถือว่าเป็นการชุมนุมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ย่อมเป็นการจำกัดเสรีภาพการชุมนุมของประชาชนในประการที่เป็นการกระทบกระเทือนสาระสำคัญของเสรีภาพของประชาชน ด้วยเพราะเหตุว่าการยื่นคำขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งห้ามการชุมนุมมีที่มาเพียงเหตุเพราะผู้รับแจ้งได้พิจารณาเพียงหนังสือแจ้งการชุมนุมเท่านั้นซึ่งการชุมนุมจริงๆ ยังมิได้เริ่มขึ้นจะพิจารณาได้อย่างไรว่าการชุมนุมนั้นเป็นการชุมนุมที่ขัดต่อร่างมาตรา ๘ หรือเพียงเพราะเหตุที่มีการชุมนุมในระหว่างที่รอการพิจารณาของศาลเกี่ยวกับกรณีการขอผ่อนผันการแจ้งการชุมนุมตามร่างมาตรา ๑๔ ถือว่าเป็นการชุมนุมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๑๕ การกำหนดไว้เช่นนี้ย่อมเป็นการกำหนดที่เกินขอบเขตที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ เพราะการแจ้งการชุมนุมเป็นเพียงการให้ข้อมูลในเบื้องต้นเพื่อประกอบการอำนวยความสะดวกและดูแลผู้ชุมนุมของพนักงานเจ้าหน้าที่เท่านั้น ไม่ควรนำมาเป็นเหตุเพื่อสั่งห้ามการชุมนุม หรือสั่งว่าการชุมนุมนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะตราบเท่าที่เป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ รัฐจะกระทำการใดๆ ขัดขวางไม่ให้มีการชุมนุมไม่ได้

นอกจากนี้การบัญญัติให้มีการแจ้งการชุมนุมอาจเกิดผลกระทบบกับผู้แจ้งได้ว่า ถ้าข้อความที่แจ้งไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ผู้แจ้งอาจถูกดำเนินคดีอาญาในความผิดฐานแจ้งความเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๗ หรือมาตรา ๒๖๗ ได้ ถ้าเรื่องที่แจ้งไม่ตรงกับข้อเท็จจริง

เป็นเรื่องที่ไม่สามารถคาดหมายได้ เช่น จำนวนผู้เข้าร่วมชุมนุม ผู้แจ้งอาจคาดการณ์ไว้น้อยหรือมากกว่าความเป็นจริงเช่นนี้ ถ้ามีการดำเนินคดีอาญากับผู้แจ้งการชุมนุม ย่อมไม่เป็นธรรมต่อผู้แจ้ง

๔.๔ ประเด็นที่เกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ร่างมาตรา ๙)

การกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจัดให้มีสถานที่เพื่อใช้สำหรับการชุมนุมสาธารณะ ตามความในร่างมาตรา ๙ ของร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ นั้น คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ เห็นว่า ถึงแม้รัฐธรรมนูญจะบัญญัติให้การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระ แต่การชุมนุมสาธารณะย่อมเกิดผลกระทบต่อประชาชนอย่างกว้างขวางในหลายด้าน ดังนั้น เพื่อให้การจัดสถานที่และการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยเป็นไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ของรัฐที่ดูแลรับผิดชอบในพื้นที่ที่มีการชุมนุมนั้นๆ ดังนั้น เพื่อให้การใช้เสรีภาพของประชาชนในการชุมนุมดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงเห็นว่าไม่ควรให้เป็นภาระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียงองค์กรเดียวในการจัดสถานที่การชุมนุม แต่ควรกำหนดให้เป็นภาระร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับจังหวัด และสถานีตำรวจที่ดูแลรับผิดชอบในพื้นที่ที่มีการชุมนุมนั้นๆ

๔.๕ ประเด็นที่เกี่ยวกับการกำหนดกรอบอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

การที่ร่างมาตรา ๒๐ ของร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ได้กำหนดให้รัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ เห็นว่า ควรกำหนดกรอบและขั้นตอนในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมการชุมนุม การใช้กำลังเพื่อให้ผู้ชุมนุมยุติหรือเลิกการชุมนุม และคุณสมบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมการชุมนุมไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรายละเอียดในชั้นของการตรากฎหมายลำดับรองต่อไป

๔.๖ ประเด็นที่เกี่ยวกับบทกำหนดโทษ

การที่ร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ได้กำหนดบทกำหนดโทษไว้ในร่างมาตรา ๓๐ ถึงร่างมาตรา ๓๘ นั้น คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ เห็นว่า ควรจะต้องมีการพิจารณาในเรื่องของการกำหนดบทกำหนดโทษให้มีความชัดเจนและรอบคอบ โดยพิจารณาว่าความผิดใดควรจะเป็นความผิดที่ต้องรับโทษทางอาญา และความผิดใดควรเป็นความผิดที่ต้องรับโทษทางปกครอง เพราะบทกำหนดโทษทางอาญากับโทษทางปกครองนั้นมีความหนักเบาแตกต่างกัน กล่าวคือ หากเป็นความผิดทางอาญาผู้กระทำความผิดอาจได้รับโทษถึงขั้นจำคุกได้ แต่ถ้าเป็นโทษทางปกครองผู้กระทำความผิดก็จะได้รับโทษปรับเท่านั้น

๔.๗ ประเภทของการชุมนุมสาธารณะ

คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณาเห็นว่าควรจัดประเภทของการชุมนุมสาธารณะไว้ เพื่อพิจารณาความหนักเบาของบทกำหนดโทษตามความเหมาะสมสำหรับการชุมนุมในแต่ละ

ประเภทนั้นๆ ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญฯ เห็นว่าอาจแบ่งการประชุมสาธารณะไว้เป็น ๓ ประเภท ประกอบด้วย

ประเภทที่หนึ่ง การประชุมสาธารณะที่เป็นการชุมนุมที่มีข้อเรียกร้องเกี่ยวกับ ปัญหาทางด้านสังคม บทลงโทษควรเป็นโทษปรับเท่านั้น

ประเภทที่สอง การประชุมสาธารณะที่เป็นการชุมนุมที่มีข้อเรียกร้องเกี่ยวกับ ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ บทลงโทษควรเป็นโทษปรับเท่านั้น

ประเภทที่สาม การประชุมสาธารณะที่เป็นกรชุมนุมที่มีข้อเรียกร้องเกี่ยวกับ ปัญหาทางด้านการเมือง บทลงโทษนอกจากจะลงโทษปรับแล้วอาจกำหนดโทษถึงขั้นจำคุกก็ได้ ตามความเหมาะสม เนื่องจากในการประชุมสาธารณะที่มีข้อเรียกร้องทางการเมืองเป็นการชุมนุมที่มี ผลกระทบต่อผู้ใช้ที่สาธารณะอย่างกว้างขวางและมีการเรียกร้องที่ยืดเยื้อเป็นเวลานาน

๕. คณะกรรมการการวิสามัญฯ ขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติ การชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการบริหารการใช้สิทธิชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. (ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๓๖) เพื่อประกอบการพิจารณาของวุฒิสภาต่อไป

(นายภิญโญ สายน้อย)

เลขาธิการคณะกรรมการการวิสามัญฯ

พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติการบริหารการใช้สิทธิชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ.

วุฒิสภา

สรุปผลการดำเนินงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติ
การชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการบริหารการใช้สิทธิชุมนุม
ในที่สาธารณะ พ.ศ. วุฒิสภา

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับ
จำนวน ๓ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ วันอังคารที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕

ครั้งที่ ๒ วันอังคารที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕

ครั้งที่ ๓ วันอังคารที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕

คณะผู้รับผิดชอบ

ในการจัดทำรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา
ร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการบริหาร
การใช้สิทธิชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ.
วุฒิสภา

นางจิราภา ทรัพย์สาร ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๒

ฝ่ายเลขานุการ

๑. นายติเรก จันท์อินทร์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญ ๔
๒. นายจำเริญ ชุ่มมะโน	นิติกร ๕
๓. นายสุริยา อุ่นคำ	นิติกร ๕
๔. นายธีรยุทธ ตั้งบุญเกษม	นิติกร ๕
๕. นางสาวปรีชนี ตะโหนด	วิทยากร ๔
๖. นายสถาพร นพรัตน์	นิติกร ๔
๗. นางสาวเบญจวิญญูร์ ภาโนชิต	วิทยากร ๕
๘. นางณัฐนิชา แทนทอง	วิทยากร ๔
๙. นางสุธาทิพย์ กล้านรงค์	เจ้าพนักงานธุรการ ๔
๑๐. นางสาวคัตติยา ชมชื่น	เจ้าพนักงานธุรการ ๓

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สำนักกรรมการ ๒ โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๕๑๕๖ - ๗ โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๕๑๕๗